

Papu

2/2014

PAKILAN SIIRTOLAPUUTARHAYHDISTYKSEN JULKAISU

Syyskokous pidetään sunnuntaina 28. syyskuuta klo 14 alkaen kerhotalolla.

- Kokouskutsu asiapapereineen lähetetään koti-osoitteeseen, jonka mökkiläinen on ilmoittanut johtokunnalle. Jos olet muuttanut hiljattain, varmista, että yhdistyksellä on oikea osoitetietosi.
- Käsiteltäviä asioita ovat mm. sääntömuutosehdotus ja ensi vuoden toimintasuunnitelma sekä mökkiläisten maksut.

- Yhdistyksen toimihenkilöt ensi vuodelle valitaan syyskokouksessa.

Tervetuloa kokoukseen
Johtokunta

**Pakilan
siirtola-
puutarha**
— 1948

Varaudu talveen

Vesijohdot tyhjennetään talveksi

- SULJE omat talous – ja kasteluvesisulkuksi polun laidalta. Kaikki palstan vesijohdot ja niihin liittyvät laitteet päähanasta alkaen ovat kunkin palstalaisen omalla vastuulla. Ole siis huolellinen, jotta välttyä vesivahingoilta!
- IRROTA palstallesi menevä letku päähanasta, irrota tyhjennystulpat ja tyhjennä putket huolellisesti. Puhallus hanaan auttaa tyhjentämään putket. Puhaltamisen jälkeen ja varmistettuasi putken tyhjeneminen, laita tulpat kevyesti takaisin paikoilleen.
- TYHJENNÄ JA SUOJAA palstallesi asentamasi johdot, letkut, säiliöt, varaajat yms. tarpeen mukaan jäätyamisen estämiseksi.
- JÄTÄ omalla palstallasi hanat auki talveksi. Muista varmistaa, ettei sisätiloihin voi enää tulla vettä.
- Lopulliseen talviasentoon poluilla olevat kahvat asentaa Pauli Ojanen, joka muutenkin huolehtii yhdistyksemme talous- ja kasteluvesijärjestelmistä palstasi kummalle asti.
- Keväällä muista tulla sulkemaan vesijohtojesi hanat ennen vesien avaamista Vapun tienoilla. Verkosto voidaan avata, kun jäätymisvaaraa ei enää ole. Avaamisesta ilmoitetaan ilmoitustaululla.

- Ilmoita havaitsemistasi vuodoista ja vaurioista välittömästi vesijohtoverkoston hoitajalle. Pidä palstasi päähana kesäkaudella aina suljettuna, kun palstallasi ei ole ketään paikalla. Tällöin ei pääse syntymään suuria vahinkoja letkuvuodoista tai muiden vesilaitteiden vaurioitumisesta.

Jätteiden keräys keskeytyy talvikaudeksi
MOLOK ja kaikki muutkin jätteidenkeräyssäiliöt suljetaan talveksi. Sulkemisajan kohta ilmoitetaan ilmoitustauluilla. Tämän jälkeen roskat on kuljetettava itse pois alueelta.

Sauna ja suihkut

Viimeiset saunavuorot ovat lauantaina 20.9. miehille klo 14:00–16:00 ja naisille klo 16.30–18.30.

Suihkuun pääsee vielä torstaina 28.8. naiset klo 19:00–20:00 ja miehet klo 20:00–20.30.

Yhdistyksen posti

Kerhotalon seinällä oleva postilaatikko ei ole käytössä talvikautena. Syyskokouksen jälkeen johtokunnalle tarkoitettu posti toimitetaan sihteerille:

Annu Brotherus, Runeberginkatu 63 A 10, 00260 Helsinki, annu.brotherus@helsinki.fi

Sisällys

Varaudu talveen, Syyskokous ilmoitus	2
Pääkirjoitus	3
Rakentaminen Pakilassa	4–5
Ilmalämpöpumppu mökille	6
Omenankehäräjäkoita torjutaan	7
Kateviljely helpottaa puutarhan hoitoa	8–9
Pakilan kesä	10–14
Elojatsit	15
Käsitöitä kesäkahvilassa	16–18
Koko kesä mökillä "kesäsiirtolassa"	19
Reseptejä: Marjainen herkkujäädyke, Artemyn kesäkurpitsapihvit	20
Hyinen sää – lämmin ilmapiiri	21
Helppo maan kuntotesti	22
Mökkiläisen niksipalsta	23
Kuusaidan leikkaaminen ohje	24

Pakilan siirtolapuutarhayhdistyksen lehti

Päätoimittaja: Heli Ahola

Toimitussihteeri: Maarit Louekari

Taitto: Eira Rantanen

Kannen kuva: Heli Ahola

Toimituskunta: Lassi Lager, Tuulikki Laurila,

Leila Timonen

Painopaikka: Newprint Oy

Painettu ympäristöystävälliselle paperille

Pakila on Gimismesta!

Takana on tapahtumarikas kesä Pakilassa. Jalkapallon MM- kisat dominoi alkukesää. Sunnuntai-kahvilat keräsivät ennätysmäärän mökkiläisiä nauttimaan herkuista ja hyvästä seurasta. Disco ja karaoke saivat uusia innokkaita faneja. Elokuvat, erityisesti Eedenistä pohjoiseen elokuva, toivat uusia näkökulmia elämään. Omenapuupäivä, perinteiset kirppis ja jumpat, aamujooga uutuutena jne. värittivät kesää. Kerhotalo elää nyt kukoistuskautaan. Mökkiläiset ovat ottaneet talon omakseen,ideoivat tapahtumia ja varaavat taloa omiin juhliin. Vielä kun saadaan nyt työn alla oleva perennapenkki valmiiksi sekä keväällä ulkomaalaus terassirakennelmineen toteutettua on lopputulos täydellinen.

Pakilan kokaisen siirtolapuutarhan ylläpito vaatii paljon työtä. Työ ei rajoitu pelkästään kesäkauteen vaan vaatii myös asioiden hoitoa ja eteenpäinviemistä talvikautena. Yhteydet kaupunkiin ja muut puutarhan yleiseen toimintaan liittyvät kontaktit on hoidettava virka-aikana. Nyt koen, että minun on tehtävä valinta.

Päivätyöni tulee vaatimaan enemmän tulevana vuosina. Joten puheenjohtajan tehtävät jätän tähän kauteen. Kokonaan en talkootyötä pakilan hyväksi kuitenkaan jätä. Sydäntä lähellä on aina ollut toiminta kerhotalon kehittämiseksi. Se työ jatkuu.

Työ puheenjohtajana on ollut suurimmaksi osaksi mukavaa, ainakin opettavaista ja parasta on ollut tutustua kaikkiin mökkiläisiin ja työskennellä yhdessä ihanien puutarhalaisten kanssa.

Erityisen iloinen olen siitä että avoimuus on lisääntynyt alueella, sitä olen yrittänyt puheenjohtajakausinani edistää ja omasta mielestäni olen siinä onnistunutkin.

Työ sen puolesta, että puutarhaamme saadaan jokapäivä käytettävissä olevat yleiset peseytymistilat ja pyykinpesumahdollisuus jäi kesken, mutta uskon että uusi johtokunta jatkaa asian eteenpäinviemistä mökkiläisten toiveiden mukaisesti.

Kiitos erityisesti Annulle, Paulille, Maaritille ja Outille työtaakan jakamisesta.

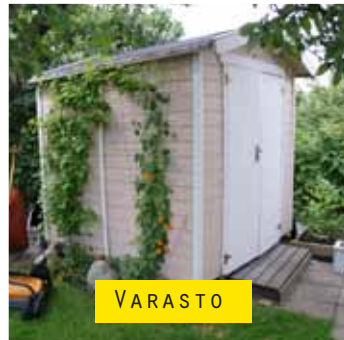
Heli

RAKENTAMINEN

SIIRTOLAPUUTARHASSA

VINTIN IKKUNA

VARASTO

LEIKKIMÖKKI

UUDEN RAKENTAMISEEN JA VANHAN KORJAAMISEEN TARVITSET AINA RAKENNUS- LUVAN YHDISTYKSELTÄ.

HAE AJOISSA ENNEN RAKENTAMISTA. LUVAN KÄSITTELY KESTÄÄ N. 1KK. KATSO OHJEET YHDISTYKSEN NETTISIVUILTA JA TARVITTAESSA KYSY NEUVOA RAKENNUSTOIMIKUNNAN JÄSENILTÄ.

HUOPAKATTO

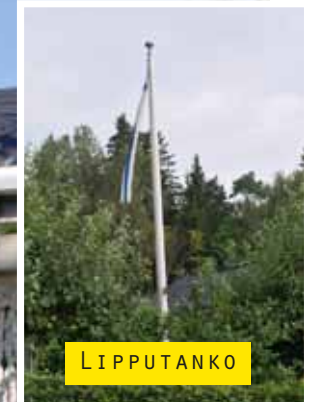
PYSTY- TAI VAAKALAUDOITUS

KUISTI

AVOIN VALOKATETERASSI

TYYPPIPIIRUSTUKSEN MUKAINEN MÖKKI

KUVALLISTIA ESIMERKKEJÄ PAKILAN RAKENTAMISTAPA-OHJEISTA. JATKUU SEURAAVASSA NUMEROSSA.

LIPPUTANKO

LÄMPÖKOMPOSTORI

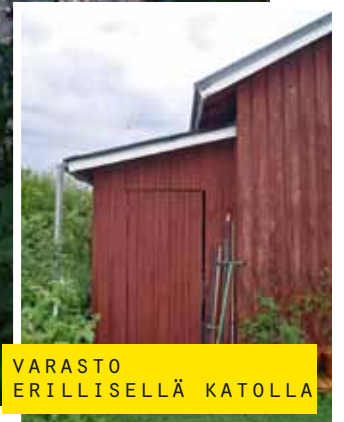
PESUKATOS

KASVIHUONE

KOMPOSTI

VARASTO ERILLISELLÄ KATOLLA

Ilmalämpöpumppu mökille

Heinäkuun helteillä moni mökkiläinen miettii, millä saisi mökin mukavan viileäksi. Toiset taas kaipaavat talven lämmityskuluihin kevennyttä. Molemmissa tapauksissa ongelman ratkaisu on lämmön siirtäminen yhdestä paikasta toiseen: Kesällä sisältä ulos ja talvella ulkoa sisään. Tätä tekee ilmalämpöpumppu, ja monilla se jo pöhisee mökin kulmalla.

Energian kulutus

Lämpöpumppujen sähkön kulutus riippuu tietenkin pumpun mallista ja käyttötottumuksista. Karkeasti voidaan kuitenkin sanoa, että kesän viilennyksestä kulut ovat kymppinä – ei satasia. Talven lämmityskuluista hajontaa onkin sitten enemmän. Jos haluaa pitää hyvin eristetyin mökin peruslämpimänä, saattaa ilmalämpöpumppu suotuisana vuotena vähentää lämmityskuluja lämpöpatteriin nähden kolmasosalla. Huonosti eristetyin mökin asumislämpöisenä pitäminen sen sijaan ei välttämättä tule paljoakaan halvemmaksi – tosin sellainen lämmittäminen ei muutenkaan ole kovin perusteltua.

Ominaisuuksia tarpeen mukaan

Ilmalämpöpumppuja on moneen lähtöön, mutta mökkikäyttöön soveltuvia on paljon vähemmän. Esimerkiksi ilmasta veteen-pumppujen kapasiteetti ylittää mökkikäytön tarpeen moninkertaisesti. Mökkikäyttöön paras vaihtoehto on seinäasennettava perusmalli. Huomioitavia asioita on vain sisäyksikön melutaso. Halvimmissa malleissa humina on selvästi suurempi kuin kalliimmissa. Rahalla saa myös muita mukavuuksia: Mm. mahdollisuus ohjata pumppua kännykän avulla vaikka Kiinasta käsin. Jos on kiinnostunut ilmalämpöpumpun han-

kinnasta, kannattaa perehtyä tarjontaan huolellisesti – helpoiten se kysymällä jälleenmyyjältä. Mökkikäyttöön sopivien ilmalämpöpumppujen hintahaarukka on 1600–2600. Kilpailuttamalla ei ole saatavissa suurta säästöä – hinnat ovat melko hyvin samassa haarukassa kaikilla asennusfirmoilla. Omin päin asennusta ei lain mukaan saa tehdä. Asennuksen saa tehdä vain valtuutettu kylmälaite- ja sähköasentaja. Näistä on lista Tukesin sivuilla.

Lupa-asioita

Yhdistyksen rakennustoimikunnalta ei tarvitse anoa lupaa ilmalämpöpumpun asentamiseen, mutta ulkoyksikön sijoittelusta on hyvä sopia naapurin kanssa. Helsingin kaupungin ohjeissa suositetaan, että lämpöpumput sijoitetaan niin etteivät ne näy pääkäytävälle. Lisäksi pumpun ulkoyksikkö pitää maisemoida mökin värisellä puukotelolla.

Pitäisikö hankkia

Jos pidät mökkiä talvellakin lämpimänä, ilmalämpöpumpun hankintahinta tulee säästettyä sähkökuluissa parissa vuodessa. Jos mökkisi on talvella kylmänä, rahasyillä ilmalämpöpumpun hankintaa ei voi perustella. Mukavuussyillä sen sijaan voi – jos niistä haluaa maksaa. Kesän viilennys ei maksa paljoa, mutta hankintakustannus on ja pysyy. Lisäksi kevään ja syksyn viileinä iltoina lämmitysominaisuudellekin on käyttöä, vaikka mökkiä ei talvilämpimänä pitäisikään. Toki, tähän käyttöön soveltuu ihan hyvin ihan perinteinenkin lämpöpatteri. Niklas Koppatz

Omenankehrääjäkoita torjutaan

Omenankehrääjäkoin aiheuttamat tuhot olivat kuluneena kesänä harvinaisen laajat. Jotta omenapuumme eivät joutuisi ensi kesänä samanlaiseen omenankehrääjäkoin valtaukseseen, päätimme johtokunnassa tilata Forestum Oy:ltä torjuntatoimia. Heidän työstään on saatu hyvää palautetta sekä Talin että Kumpulan siirtolapuutarhoista.

Pienen teltan näköisiä feromonipyydyksiä on tuotu heinäkuun lopulla siirtolapuutarhan reuna-alueille. Pyydyksille on etsitty mahdollisimman vähän haittaa aiheuttavat paikat.

Pienen pyydysteltä pohjalla on liima-ansa, johon aikuiset omenankehrääjäkoit tarttuvat lennettyään pyydykseen sisälle feromonin houkuttelemina.

Forestum tyhjentää liima-ansat viikoittain elokuun loppuun kestäväällä jaksolla. Ansoihin pyydystetyt aikuiset lasketaan, jotta voidaan arvioida niiden määrää alueellamme.

Jatkotoimenpiteenä on tarkoitus tehdä ruiskutus (huhtikuu) kaikkiin puutarhan omenapuihin (parafiini-rypsiöljyseos).

Omin toimin voi täydentää torjuntaa

Jos haluat itse torjua omenankehrääjäkoita, voit hankkia oman feromonipyydyksen omenapuihisi. Näinhän moni on jo tehnytkin.

Tulevan loka – marraskuun aikana tai keväällä toukokuun alkuun mennessä voit harjata omenapuiden rungon ja alaoksat. Tämä on hyvä torjuntakeino, sillä toukkakotelot ovat puun rungolla ja oksilla. Juuriharjan tapaisella harjalla harjataan kevyesti, jotta harjakset eivät naarmuta runkoa liikaa. Rungon harjaus poistaa muitakin tuholaisia!

Kateviljely helpottaa puutarhan hoitoa

Puutarhanhoitoa voi helpottaa, kun pitää maanpinnan peitettynä jollain eloperäisellä katteella. Kateviljely (eli pintakompostointi) parantaa maan laatua ja vähentää puutarhan töitä: kastelua, kitkemistä ja lannoitusta. Eloperäisiä katteita ovat esimerkiksi ruohonleikkujäte, puunkuorikkeet ja vihersilppu.

Kuoriketta ja silppua voi tuottaa itse oksasilppurilla, joka on sangen kannattava pidemmän aikavälin investointi. Kun ohuemat oksat ja perennojen varret silppuavat itse ja käyttää maanpeitteeksi, on hyöty moninkertainen. Ensinnäkin kasvien jo käyttämät ravinteet saadaan uudestaan hyötykäyttöön. Niiden kantaminen roskiin ei ole kovinkaan fiksua, koska silloin maaperä köyhtyy vähitellen, tilalle tarvitaan uutta lannoitusta, ja risujen poiskuljettamisesta aiheutuu vaivaa ja kustannuksia.

Kate ravitsee ja suojaa maata

Ruohonleikkujäte sopii korkean ravinnepitoisuutena vuoksi erityisesti monien vihannesten kasvatukseen. Se saattaa myös lisätä kosteassa viihtyvien lehtokotiloiden määrää, joten tarkkailu on paikallaan, ennen kuin tilanne pääsee pahaksi. Kotilot on helpointa tuhota poimimalla ne pois ja upottamalla etikkaveteen. Vihersilpulla voi peittää syksyllä sekä kukkapenkien että vihannespennkien pinnan. Kun pinta on koko talven viherkatteen peitossa, multa on keväällä pehmeää ja helposti muokattavissa.

Karkeammat kuorikkeet sopivat varsinkin puiden ja pensaiden juurille. Jos niiden alla on vaikeasti hallittava rikkaruoho-ongelma, sen saa kuriin myös tukevalla kerroksella sanomalehteä tai mansikkakankaalla, jonka voi peittää kuorikkeella tai soralla. Näin rikkakasveja ei päästetä läpi.

Helppoja vihanneksia

Vihannespennkeissä kannattaa muistaa kateviljelyn tarjoama helpotus. Valkosipuli kaipaa ehdottomasti ruohokatetta, samoin porkkana.

Persiljan voi antaa kaksivuotisena kylväytyä hallitusti itsestään, samoin kuminan. Oregano ja saksankirveli leviävät laajalle, jos niiden antaa vapaasti siementää.

Hyödynnä maanpeitekasveja

Maanpinnan voi peittää myös maanpeitekasveilla. Maanpeitekasviksi voidaan laskea mikä tahansa matala tai korkeampi tiheäkasvuinen

laji, joka peittää pinnan ja estää muita kasveja tunkemasta näkyviin.

Matalat kivikkokasvit pitävät rikkaruohot kohtuudella kurissa, jos ne istutetaan puhtaaksi kitkettynä multa.

Suikeroalpilla tai tuoksuorvokilla voi peittää pensaiden ja puiden juuret tai kukkapenkin reunat. Lamoavat havut kuten laakakatajat pitävät nekin muuta kasvillisuutta kurissa. Vuorenkilven alta ei mikään muu kasvi pääse päivänvaloon.

Anna-Maija Gruber, Herne-lehti 2013, Herttoniemen siirtolapuutarha

Helppomman puutarhan teesit

1. Mukaudu luonnon vaatimuksiin, se vetää aina pidemmän korren.
2. Istuta helppoja lajeja: mieluummin kaunis kehäkukka kuin kituva jaloruusu.
3. Minimoi kitkeminen. Rikkakasvit pysyvät aisoissa katteella ja maanpeitekasveilla.
4. Älä näpertele, vaan keskity muutamiin näyttäviin lajeihin, niin pääset helpommalla.
5. Valitse värit viisaasti. Harmoninen yleisvaikutelma on tärkeämpi kuin yksittäiset kasvit.
6. Oia tarvittaessa avuksi puutarhaja kastelutekniikka.

Pakilan kesä

Vappu

Vappua vietettiin kerhotalolla iloisessa tunnelmassa. 3-lohko aloitti juhlien järjestelyvuoronsa kattamalla lohet, sillit ja salaattit sekä koristelemalla kerhotalon kevään juhlaan.

Juhannus

Juhannuskokko rakennettiin sauna-rantaan talkoovoimin. Vuokko esitti mökkiläisistä ja vierailijoista koostuvan bändin säestämänä Aulikki Oksasen runoihin sävellettyjä uusia laulujaan. Flamencon sevillanaa opetettiin vaihe vaiheelta ja ei se ihan helppoa ollutkaan.

Juhannuskuvat Aija Vainio
Vesijuoksukuva Markku Lehikoinen

Omenapuupäivä

Omenapuupäivä kokosi mökkiläisiä ja lähinaapureita kerhotalolle 14.6. Tapahtumassa aloitettiin Pakilan omenpuutietojen kerääminen ja tavoitteena on aikaa myöden selvittää, mitä puita meillä kasvaa, mihin niiden omenat parhaiten soveltuvat ja koota myös reseptivinkkejä mökkiläistemme iloksi! Kuvassa istutetaan Huvitus omenapuu kerhotalon viereen.

Sivun kuvat Aija Vainio

Vesijuoksijat

Sauna 60v -tapahtuma

Pakilan oma sauna täytti tänä kesänä 60 vuotta. Perinteen mukaisesti järjestettiin yhteinen uikkarisauna. Makkaraa ja perunasalaattia juomien kera oli tarjolla juhlan kunniaksi. Tiina ja Kalevi uikkarisaunassa.

Conchitat

Naisten saunan teema oli rantabileet. Tässä bileiden pukeutumistyyliä.

Elokirppis

Helteinen kirpputoripäivä elokuun lauantaina.

Sivun kuvat Heli Ahola

Kesäurheilua

Tali järjesti aluejärjestön kesäkisat. Pakila menestyi mainiosti.

Siirtolapuutarhojen erityislajin kuulakikan voittoujoukkueemme edustajan Ari Niinikosken tuuletus. Joukkueessa kilpailivat myös Mika Kumpuoja ja Sami Jukanen.

Petankissa Björn Lindroos, Rauno Suomalainen ja Juha Saukkonen pelasivat loppuottelun Talia vastaan ja joukkueemme voitti mahtavasti. Nalle tähtäsi ja Juha jännitti taustalla.

Mölkyjoukkueemme Terttu Simpanen, Soile Valli ja Marjatta Immonen oli sisuuntunut viime kesästä ja toi kultaa Pakilaan.

Lentopallossa ja tikassa saavutettiin joukkuehopeat.

Kesäurheilua kuvat Seppo Matlar

Lasten olympialaiset

Olympialaiskuvat Heli Ahola

Palkitut

Sarja Tytöt minisarja alle 6v (60m juoksu, pallonheitto, pituushyppy)

1. Tinja Kumpuoja	14.63 / 6.39 / 0.57
2. Anja Lohvansuu	17.90 / 4.43 / 0.73
3. Seela Steenström	18.15 / 5.48 / 0.42
4. Matilda Peltonen	18.35 / 3.60 / 0.85
5. Aleksandria Suomi	26.19 / 3.85 / 0.45
6. Sonja Rahko	22.22 / 3.71 / 0.21
7. Hilla Torstila	22.59 / 4.18 / 0.08
8. Iris Jääskeläinen	23.15 / 2.28 / 0.20
9. Emma Hyvärinen	---- / 2.63 / 0.22

Sarja Pojat minisarja alle 6v (60m juoksu, pallonheitto, pituushyppy)

1. Tuoma Kujala	15.50 / 8.65 / 0.84
2. Juho Ojala	15.53 / 5.49 / 1.33
3. Mikael Kiviluoto	18.81 / 7.00 / 1.07
4. Emil Jääskeläinen	22.90 / 3.60 / 0.27
5. Noa Kujanpää	23.90 / 3.88 / 0.22
6. Touko Saarikallio	26.09 / 3.14 / 0.34
7. Adrian Suomi	1.35.94 / 0.53 / ---
8. Konsta Balomenos	1.40.08 / --- / ---

Sarja Tytöt 6v (60m juoksu, kevyt kuula, pituushyppy)

1. Julia Kiviluoto	12.44 / 2.30 / 1.53
2. Taika Stenberg	13.29 / 1.70 / 1.46
3. Leona Espinoza	14.44 / 2.68 / 1.05
4. Henni Asikainen	16.05 / 2.05 / 1.30

Sarja Pojat 6v (60m juoksu, kevyt kuula, pituushyppy)

1. Topi Torstila	11.75 / 3.29 / 2.06
2. Raiku Saarikallio	13.94 / 2.83 / 1.52
3. Kalle Rahko	16.25 / 1.68 / 1.02

Sarja Tytöt 9v (60m juoksu, kuula, pituushyppy)

1. Hilla Wiemers	11.43 / 4.05 / 2.19
2. Sofia Birling	12.32 / 2.98 / 1.90

Elojatsit

Oikealta muusikkomme Timo, Laura, Markus ja Sari päättivät musiikki-esityksensä esittelemällä myös jälkikasvunsa laulajina. Pom pom... sai lapsiyleisönkin laulamaan.

Kuva Aija Vainio

Kengurumeiningin duo villitsi lapset ja lapsenmieliset.

Sivun muut kuvat
Heli Ahola

Vasemmalla Ritva käsityöpöydän äärellä, keskellä Arjan käsityöpöytä ja oikealla Marjo ja korut.

Käsitoita kesäkahvilassa

Tänä kesänä on sunnuntaisin kesäkahvilan yhteydessä kerhotalolla voinut ostaa kahvilaherkkujen ohella puutarhureiden taidolla tekemiä käsitoita.

Ritva Vahessuo Pajupolulta on toiminut käsityömyynnin yhteyshenkilönä. Hänet on myös useana sunnuntaina voinut tavata kesäkahvilassa käsityöpöydän äärellä.

Ritvan käsitoista tunnetuimpia ja suosituimpia ovat Pakilan saunallakin kylpijien ahkerassa käytössä olevat lasinpäälliset. Ritva on yllätynyt niiden suuresta suosiosta. Päälliset ovat pakilalaisten myötä levinneet lahjoina myös moneen kotiin.

Materiaaleina Ritvan käsitoissa toimivat usein kierrätysmateriaalit, joita löytyy pääosin kirpputoreilta. Myös saunan terassilla lasikulhoon kerättävät tölkkien nipsut saavat uu-

den elämän Ritvan käsitoissa. Niitä löytyy niin käsilaukuista, koruista, avainnauhoista kuin vöistä. Farkkutilkuista taas syntyy laukkuja, tyynejä, paikanosoittimia ja tarjotinripustimia. Ideoita käden töihin Ritva saa käsityö- ja tifykerhoista sekä käsityökirjoista.

Ritva on tehnyt käsitoita "aina" eli niin kauan kuin voi muistaa. Käsityöt syntyvät talvella, puutarhanhoito kun vie kesällä kaiken vapaa-ajan tehokkaasti.

Pyökkipolun **Arja Hurnastin** käsityöpöydältä löytyy kauniita puuvillaneuleita, villasukkia ja muitakin kudinten tuotoksia. Myös nahkatyöt ovat Arjan töissä merkittävässä roolissa: myynnissä on suosituttuja nahkaisia laukkuja sekä upeita, käytännöllisiä nahkaesiliinoja. Arja on myynyt kesäkahvilassa lisäksi Oulussa asuvan tyttären valmistamia nukenvaatteita.

Käsityöt ovat yliopistolla opettavalle tyttarelle hyvää vastapainoa akateemiseen elämään. Arja käyttää neuleissaan usein puuvillapelivalankaa sekä sukissa kotimaisia villasekoitelankoja. Nahkatyöt syntyvät yleensä kierrätysmateriaaleista, joita löytyy UFF:ltä ja kirpputoreilta. Arja on käyttänyt nahkaa materiaalina jo pitkään ja on valmistanut myös nahkakatteja. Nahka on Arjasta materiaalina yksinkertainen ja mukava työstettävä.

Arja on pitkän linjan käsityöläinen. Hän kutoi ensimmäisen villapaidan jo 12-vuotiaana äidin opastuksella. Sen sijaan koulukäsityöt eivät innostaneet patalapputöineen. Kesäisenä sadepäivänä käsityöharrastus saattaa viedä mukanaan, muuten käsityöt ovat talven töitä.

Kuusipolun **Marjo Hautamäki** on myynyt kesäkahvilassa kaula- ja korvakoruja, avainnau-

hoja ja heijastimia. Marjon käsityöharrastus vaihtelee kausittain: hän on harrastanut myös kankaanpainantaa, posliininmaalausta ja keramiikkaa. Koruja Marjo on tehnyt viimeiset viitisen vuotta. Innostus korujen valmistukseen lähti aikanaan työväenopiston kurssilta, mutta sittemmin ideointiin ja suunnitteluun on tarvittu vain omaa mielikuvitusta. Yleensä korut valmistuvat muualla kuin Pakilassa, mutta nyt ennen kesäkahvilamyyntiä Marjolla on ollut myös omalla verannalla "helmihulinat". Koruissa Marjo käyttää pääosin helmiä, mutta myyntipöydältä löytyy myös huovutettuja koruja.

Liisa Helin Mäntypolulta aloitti käsityöharrastuksen usean vuosikymmenen tauon jälkeen uudelleen, kun hänen tyttärensä osti lankoja viedäkseen niitä päiväkodin hoitajalle, jotta tämä kutoisi sukat liris-lapsenlapselle. Mui-

Hillan Keppihevonen

Liisan siililapaset

den lasten mummot kun taas kuulemma hoitivat tämän tehtävän. Liisa suivaantui tästä ja opetteli itseksen sukan kutomisen, eikä lan-koja sen koommin tarvinnut viedä muille ku-dottavaksi.

Liisa on myynyt kesäkahvilassa villasukkia ja -lapasia. Häinkin tarttuu kutimiin yleensä talvi-sin, usein televisiota katsellessa. Pakilan ohella töitä syntyy myytäväksi myös Hyötykasviyh-distyksen joulumyyjäisiin Annalaan. Kutimis-ta syntyy pääosin villasukkia ja -lapasia, mutta myynnissä on ollut myös ihania hartiahuiveja pehmeän pörröisestä rose mohair -langasta. Villasukissa materiaalina ovat yleensä Novitan villasukkalangat, jotka ovat pelkkää villaa kes-tävämpiä käytössä.

Pikku prinsessoille on omia suloisia villa-sukia virkatuin somistein. Alun perin lapsille tarkoitettut leppäkerttu- ja siiliaiheiset lapaset ovat päässeet myös nuorten naisten suosioon. Sukkien värisommittelu on Liisalle tärkeää, ja sukan suunnittelu käynnistyykin värien valin-nalla. Liisa myi villatöitään kesäkahvilassa – kunnes myytävät loppuivat. Ensi kesänä kan-nattaakin olla ajoissa liikkeellä!

Jalavapolun 12-vuotiasta **Hilla Paakkasta** ei ole näkynyt kerhotalolla käsityöpöydän taka-na, koska hänen myyntiartikkelinsa eli keppi-hevoset valmistuvat tilaustöinä. Hillaa alkoivat kaupan ostokepparit harmittaa, kun ne näytti-vät niin epäaidoilta ulkonäöltään ja mittasuh-teiltaan. Niinpä Hilla alkoi valmistaa keppareita itse.

Hilla suunnittelee ja leikkaa kankaat itse jo-ko fleecestä, mokkanahasta tai kankaasta. Sil-mät ja sieraimet valmistuvat tekonahasta ja täyte vanusta. Kepparit tarvitsevat myös suit-set, riimun ja loimen. Ompelu onnistuu Hil-lalta niin käsin kuin koneella. Jokainen Hillan valmistama keppari on erinäköinen ja sillä on oma luonteensa niin kuin oikeillakin hevosilla.

Mistä ostajat sitten löytävät Hillan keppari-t? Viidakkorumpu toimii, ja keppihevosiä on tilattu jonoksi asti. Heppoja on tähän mennes-sä valmistunut jo parikymmentä. Kuvia Hillan keppareista löytyy Instagramistakin. Hilla on osallistumassa tänä kesänä kepparileirille, ja saattaisi olla itsekin valmis pitämään tulevana kesänä leirin Pakilassa, jos kiinnostuneita löy-tyy. Parasta kepparin valmistuksessa on Hillan mielestä itse tekeminen ja siinä onnistuminen.

Kuvat Heli Ahola

Koko kesä mökillä "kesäsiirtolassa"

Kuusiaidan suojassa Lehmuspolulla ovat kesi-ään viettäneet Heli ja Kaarlo Lidman jo vuo-desta 1988.

- Tänne "kesäsiirtolaan" tulemme heti kun vesi on kytketty ja olemme siihen asti kunnes se talveksi suljetaan, toteaa Kaarlo heti alkajai-siksi. Heli jatkaa: Emme millään lähteä muualle Suomeen muiden kesämökeille. Olimme alusta lähtien ihastuneita Pakilaan ja kaikki odotuk-semme puutarhuruudesta ovat täyttyneet.

Siirtolapuutarha oli aluksi tuntematon

- Tullessamme emme tienneet mitään siirto-lapuutarhatoiminnasta, mutta tutustuimme siihen nopeasti, koska Heli lähti pyynnöstä yh-distyksen sihteeriksi, kertoo Kaarlo Heli täy-dentää, että sihteerinä olo oli antoisaa, koska tutustui nopeasti puutarhalaisiin ja yhdistys-toimintaan.

Ihaninta on olla täällä puutarhassa, paljain varpain ja nauttia rauhassa aamukahvi tietysti mieluiten ulkona. Helin mielestä puutarhatöi-den vaatima kyykiminen ja kipuaminen ovat hyvää liikuntaa ja päivittäinen ulkonaolo tuo mukanaan virkistävät unet hengittävässä mö-kissä. Nykyään mökillä vilistävät ajoittain lap-senlapsetkin, joille Pakilassa on monta innos-tavaa luontoon liittyvää puuhaa.

Lidmanit pyöriälevät ahkerasti ja ovat löy-täneet hienoja retkikohteita lähiympäristös-tä. Pyöräretki suuntautuu usein Pyhän Laurin kirkon päiväkonserttiin, Niskalan arboretumiin tai Haltialaan. Pakilan lähiseutu on nykyisin yhtä tuttua kuin kotiympäristö Töölössä.

Mökillä käydään myös talvella. Kahvi ter-mospullossa he tulevat pimeään mökkiin, sy-tyttävät kynttilät ja nauttivat talvisen luonnon hiljaisuudesta. Samoilla käynneillä leikataan

Lidmanit saivat sattumalta yhteyden mökkinsä alkuperäisiin omistajiin. He ovat vasta mökin kolmannet omistajat. Tässä tutkitaan vanhoja kuvia ja kerrotaan menneestä ajasta.

Rouva Eila Pyhtilä (keskellä) tuli nuorikkona sodan jälkeen asumaan mökkiin, jopa talven yli. Eikä hänen mukaansa paleltu ollenkaan! Kuvassa vasemmalla on poika Matti Pyhtilä, joka aikanaan oli Pauli Ojasen leikkikaveri. Matin vieressä Heli Lidman. Oikealla Matin puoliso.

omenapuu ja herätellään vähitellen puutar-haa kesään.

Vieraat ovat tervetulleita kaukaa ja läheltä

Lidmanit ovat tutustuttaneet ulkomaalaisia vieraitaan siirtolapuutarhaan. Heillä on käy-nyt väkeä Kiinasta, Yhdysvalloista, Virossa, Ve-näjältä ja useista Keski-Euroopan maista. Ul-komaalaisia on hämmästyttänyt palstan ja mökin suuruus. Keski-Euroopassa siirtolapuutarhapalstoilla on vain vaatimaton mökki ja puutarhakin on vähäinen kun sitä vertaa Pa-kilan palstaan.

Uudet lähinaapurit he käyvät aina kutsu-massa kahville ja tutustuttavat heitä yhdis-tyksen tapoihin. Heidän kokemuksensa on, et-tä moni uusi tulija kokee puutarhamme kovin suureksi ja on vähän eksyksissä yhteisössämme.

Uusien tulijoiden iltaa he pitävät hyvänä, mutta ehdottavat, että sinne voisi kutsua myös joitakin vanhoja mökkiläisiä johtokunnan jäsen-ten lisäksi kertomaan omista kokemuksistaan.

Kaarlon mielestä nykyään on entistä enemmän niitä mökkiläisiä, joille Pakila on vain lomaa-ajan paikka, eikä tänne asetuta koko kesäksi, kuten he ovat tehneet alusta lähtien. Tämä voi aikaa myöden vaikuttaa me-henkeen molemmat arvelevat. Onhan meillä hienoja talkoita sekä saunalla että kerhotalossa ja niitä kyllä arvostamme molemmat.

Pakilan ja yleensä siirtolapuutarhan hienoja puolia on sekin, että kun on tarvetta esim. pos-

tin tai pyykin takia, matka kaupunkiasuntoon keskustaan on lyhyt. Konsertteihin, näyttelyihin tai muihin tapahtumiin on helppo mennä. Kaikki tärkeät palvelut kuten oma saunamme, Vantaanjoen tarjoama uintimahdollisuus, samoin kuin kaupat ja julkinen liikenne ovat lähellä.

Maarit Louekari

MARJAINEN HERKKUJÄÄDYKE CORAN TAPAAN

2dl vispikermää
2dl tomusokeria
1 muna
1–1,5 dl marjasurvosta (sokeroituja vadelmia ja punaherukkaa tai pelkästään herukkaa jne.)
1 prk tuorejuustoa (esim. mascarponea)
kokonaisia marjoja vuoaan pohjalle koristeeksi

- Kätevintä on ottaa kolme astiaa esille. Yhdessä vatkataan kerma, toisessa muna ja tomosokeri ja kolmannessa marjat ja tuorejuusto keskenään. Vatkain kulkee astiasta toiseen. Seuraavaksi sekoitetaan vatkattu muna ja sokeri tuorejuustoseokseen. Lopuksi tähänastinen seos sekoitetaan varovasti kerman joukkoon.
- Kaada seos vuokaan ja pakasta. Mikä tahansa kylmän kestävä vuoka käy. Jos kantha ei ole, voi sen tehdä alumiinipaperista. Seoksen voi myös kaataa suoraan annoskuppeihin. Valmista viimeistään edellisenä iltana ennen tarjoilua.
- Tarjolle ottaessasi upota vuoka hetkeksi kuumaan veteen. Kiepauta se sitten oikein päin tarjoiluvälineille. Vuoaan pohjalle laitettut marjat ovat jo koristeena, mutta voit lisätä sitruunamelissan lehtiä tai vaikka orvokin kukkia.

ARTEMYN KESÄKURPITSAPIHVIT (yhdelles)

1 kananmuna
1 rkl vehnä jauhoja
200 g (noin puolikas keskikokoinen) kesäkurpitsa
½ tl suolaa
¼ tl mustapippuria jauhettuna
½ tl valkosipulijauhetta

Paistamiseen noin 50 grammaa rypsi- tai auringonkukkaöljyä – tai sen verran, että paistinpannun pohja peittyy reilusti.
Tarjoiluun smetanaa, creme fraichea tai kermaviiliä.

- Raasta kesäkurpitsa raastimen isoimmalla terällä ja lisää sekaan muut ainekset. Sekoita tasaiseksi. Kuumenna öljy paistinpannussa tai muurin-pohjapannulla. Nosta taikinasta kolme pihviä pannulle ja anna paistua hetki. Irrota pihviä pannulta hieman, niin että öljyä pääsee pihvin alle ja jatka paistamista. Kun pihvi on hyytynyt kunnolla, käännä ja paista muutama minuutti toiseltakin puolelta.
- Tarjoile lämpimänä tai jäähtyneenä smetanalla, creme fraichen tai kermaviilin kera. Päälle voi ripotella tilliä.

Nelinkertaisesta taikinamäärästä eli kahdesta keskikokoisesta kesäkurpitsasta tulee pihvejä neljälle hengelle. Menekki on taattu, joten pihvejä kannattaa paistaa reilusti.

Hyinen sää – lämmin ilmapiiri

Kuusikymmentätuhatta markkaa! Hintapyyntö siirtolapuutarhan ilmoitustaululla tuntui poskettomalta, ainakin markka-aikaan, kun opintolainakin oli saman verran. Haaveeksi jäi vielä silloin.

Kaksikymmentä vuotta odotimme hintojen laskua, mutta sitten hermo petti. Naapurit ilmoittivat laittavansa omansa myyntiin. Tiesimme Kirstin ja Timon pitäneen paikasta hyvää huolta, joten uskalsimme iskeä kätemme palstaan. Ja niinpä sitten vappuna, tuona työn päivänä ryhdyimme harjoittamaan pienviljelijän tointa.

Meillä ei ollut kovin tarkkaa kuvaa siitä mihin olimme ryhtymässä. Ajattelimme, että jokainen puurtaisi palstallaan yksin kuokan ja loputtoman suonsa kanssa. Emme arvanneet, että mökin mukana tuli myös yhteisö. Tunteemattomat tulevat tarjomaan apua ja kysymään kuulumisia. Naapuri lainasi pensasleikkuria ja Pauli fiksasi vedet. Ja jos seinät tuntuvat kaatuvan päälle voi lähteä kerholle syömään brunssia.

Kirsti varoitti "siirtotyömaasta", mutta kylä tämä on tuntunut lomalta. Etenkin aamut ovat hienoja. Täällä tuntee olevansa keskelä luontoa, kaukana kotoa, jonne on siis viisi kilometriä. Itse asiassa jo matka Vantaanjoen vartta pitkin toimii siirtymänä toiseen moodiin. Onhan kotonakin pieni piha, mutta sitä kuopsuttamalla ei pääse irti arjesta. Täällä tiskaaminenkin on meditaatiota.

Palsta oli Kirstin ja Timon jäljiltä sen verran hyvässä kunnossa, että olemme keskittyneet katsomaan, mitä maasta milloinkin nousee. Kasvimaa oli toki käännettävä. Sinne toukuun lämpimät kelit hämäsivät laittamaan

maissia ja munakoisoa, etelän hetelmiä. Kurkut istutimme kahdesti, kolmasti idätimme papuja. Toisaalta tänä vuonna ilmojen suhteen kaikki tuntuu olevan mahdollista, kasvukausikin varmaan jatkuu marraskuuhun.

Se hyvä puoli kylmässä alkukesässä oli, että oli pakko pysyä sisäpuolella maalamassa ja kunostamassa mökkiä. Heinäkuun helteiden vihdoin koittaessa saatoimmekin sitten siirtyä ulos.

Olemme törmänneet moneen meille uuteen asiaan – kuten omenankehrääjäkoihin. Sekään koettelemus ei tunnu niin pahalta, kun sen jakaa muiden kanssa. Pidämme myös siitä, että jokainen mökki ja piha on erilainen, samoin säännöistä huolimatta. Iltakävelyllä tuntee olevansa melkein ulkomailta. Tai eläintarhassa, samalla reissulla voi törmätä supiin ja kaniin, metsä raikaa eksoottisia lintuja.

Olemmeko siis päätyneet paratiisiin? No ei ihan, jätahuolto on melkoinen malka silmässä.

Ovatko lajitteluohjeet tarpeeksi selkeät? Pitäisikö biojätteelle olla oma keräysastia? Nyt jäteposte näyttää joka tapauksessa aika pahalta jo pari päivää tyhjennyksen jälkeen. Maailma ei ole vielä valmis, eikä siirtolapuutarhakaan. Kirsti kehotti olemaan aktiivinen palstalainen, menemään mukaan toimikuntiin. Ehkä kolmen vuoden kuluttua, sen verran kuulemma menee paikan haltuunottoon, oman työn ohessa. Sillä välin olemme kiitollisia aktiiveille, jotka jaksavat järjestää juhlia, leipoa myytävää kahvilaan

ja lämmittää saunaa. Ja paljon muuta, kaiken emme edes ehdi osallistumaan. Aatos Erkolta kysyttiin kerran, mikä häntä ilahduttaa. – Tunteettomien ihmisten ystävällisyys. Sama asia on ilahduttanut meitäkin, ja samalla tunteettomista on tullut tuttuja. Pikkuhiljaa myös koirallemme, joka ei ihan jo kaista ohikulkijaa enää hauku.

Martti Lyyra

Helppo maan kuntotesti à la Hyötykasviyhdistys

Vastaa kysymyksiin ja laita rasti kyllä tai ei ruutuun	kyllä	ei
Tuoksuuko maasi mullalla?		
Onko multa hieman kostean tuntuista?		
Onko maa muruista ja tummaa?		
Onko maa kova ja tiivistä?		
Onko juuria runsaasti ja ovatko ne kasvaneet syvälle?		
Kasvaako maassa peltokortetta ja rönsyleinikkejä?		
Kasvaako maassa vesiheinää?		
Onko paljon kastematoja?		

Jos saat enemmän kuin puolet kyllä-vastauksia, sinulla on hyvä elävä maa. Jos taas saat enemmän ei-vastauksia, sinun kannattaa heti aloittaa maan parantaminen lisäämällä pintamultaan runsaasti eloperäistä (orgaanista) ainesta ja sitten aloittaa kateviljely.

Katteenkä käy hienonnettu ruohosilppu, olki, syksyn pudonneet lehdet, puiden ja pensaiden silputut oksat, yksivuotiset rikkaruohot ennen

siementämisvaihetta, vihannesten naatit, kukkien ja herneen varret yms.

Vinkkinä syksyksi: Peitä kasvimaata n. 10 sentin paksuisella lehtisilpulla tai olkikerroksella. Haravoi aikaisin keväällä katemateriaali sivuun ja päästä aurinko lämmittämään multaa.

Lähde: Anu Ranta Hyötykasviyhdistys

Haluatko päästä vähemmällä aidan leikkauksesta? Kukapa ei tahtoisi! Suosittelemme seuraavaa: leikkaa aita jo varhain kesäkuussa ensimmäisen kerran ja sen jälkeen joka kerran kun "hapsut" ilmestyvät. Vaikuttaa työläältä, mutta on kevyttä mukavaa ja helppoa verrattuna vanhanaikaiseen aitasouviin. Jäte joka syntyy, on pehmeää ja hyvin kompostoituvaa ja ennen kaikkea piikitöntä. Ja leikata voi hyvin kevyin välinein. Ja vielä jutella samalla ohikulkevien naapurien kanssa!

Entä omenapuiden leikkaus? Siihenkin löytyy laiskan miehen konsti! Vesiversot voi nyppiä pois käsin keskikesällä. Ne irtoavat helposti, kompostoituvat ongelmitta ja homma on paljon mukavampaa heinäkuussa kuin maaliskuun pakkasilla. Isommat leikkaukset on toki viisasta säästää kevääseen, mutta pikkuparturointi käy kesälläkin ja puut näyttävät toipuvan haavoistaan erityisen hyvin.

Miten toimia "sen nesteen" kanssa? Uusi EU-direktiivi ja sen pohjalta säädetty asetus vaatii vuoteen 2014 mennessä, että käymäläjäte käsitellään erikseen ja harmaille vesille, kuten pesu- ja tiskivesille, on käsitelyjärjestelmä, jos vesi on johdettu sisään mökkiin. Virtsaa ei saa siis johtaa harmaavesien käsittelyyn. Sen voi kuitenkin käsitellä yhdessä käymäläjätteen kanssa kompostissa. Muutama varotoimi on kuitenkin paikallaan: laimenna neste reilusti ennen kompostiin laitoa. Laita neste niin, että se imeytyy tasaisesti ja voit peittää kaatokohdan "puhtaalla" kompostilla. Näin toimien ei tule hajuhaittoja, komposti toimii vauhdikkaasti ja asetuksia noudatetaan jo etuajassa.

Timo Mäkinen

Mökkiläisen niksipalsta

"Kun keräät siemeniä omista kasveistasi, laita ne suoraan mullalla täytettyyn isoon ruukkuun harvakseen ja peitä kevyesti mullalla", aloittaa Aila Heikkilä Jasmiinipolulta ja jatkaa "Ruukun voit sitten kaivaa maahan puutarhassasi sopivaksi katsomaasi paikkaan ja jättää talvehtimaan. Keväällä on helppo erottaa ruukku rikkaruohojen seasta ja voit olla varma, ettet vahingossa kitke kasvia, jonka halusit lisätä siemenistä. Tällä tavalla on myös helpompi muistaa, mitä siemeniä on maahan laittanut."

Aila kasvattaa pikkutalviota reuna-kasvina ja haluaa kukat näkyviin keväällä. "Otan syyskesällä talviosta tiukan otteen - oikeastaan tukistuksen ja leikkaan sen alas. Keväällä minulla on kukkameri, eivätkä korkeutta loppukesästä kasvaneet lehdet peitä lähelle maanpintaa kehittyviä kukkia" selittää Aila.

"Ostan aina orvokiamppelin vapuksi. Saan sen kukkimaan pitkään, kun leikkaan lakastuvan latvaosan n. 10 sentin korkeuteen ja siirrän amppelein pois roikkumasta suojaisaan paikkaan. Melko nopeasti orvoki kasvattaa uudet kukkavartensa ja kukkii upeasti loppukesänkin. Sitten sen voi siirtää takaisin paraatipaikalle. Syksyllä leikkaan sen uudestaan n. 10 senttiin, otan pois ampeleista ja istutan kukkapenkkiin, missä se saa siementää. Leikkaamisen jälkeen orvokkiin jää tarpeeksi nappuja siementämistä varten. Näin saan keväksi ihania orvokkirikkaruohoja", nauraa Aila.

Kuusiaidan kunto

Johtokunta on ottanut yhteyttä puisto- ja viherosastoon, jonka edustaja tulee syyskuun alussa arvioimaan kuusiaidan kunnon. Tavoitteena on sopia, miten nykytilanne ratkaistaan. Ratkaisusta tiedotetaan erikseen! Mökkiläisten voimin emme saa aittaa leikattua sitä vahingoittamatta.

Gardenian puutarhaneuvonta opastaa, että tavallinen matala kuusiaita leikataan kerran vuodessa, maaliskuun alkuun ennen uuden kasvun alkamista tai kasvun loputtua syksyllä.

Nykyään havuja leikataan myös kesällä, heinä-elokuussa. Aittaa leikataan joka vuosi sekä sivuilta että päältä, uutta kasvua jätetään 1–2 cm.

Leikataan vain uutta kasvua, sillä vanhasta vuosikasvusta ei puhkea uusia silmuja. Kuusiaitaa ei myöskään voi alasleikata kuten lehtipensasaitoja.

Yhteystietoja talven varalle

Osoitteenmuutokset sekä muutokset omistussuhteissa (kauppa, perintö tms.) on ilmoitettava 3 kk:n kuluessa Heli Ahola 044-5344238, heli.k.ahola@gmail.com

Portti suljetaan talveksi marraskuun alussa. Mikäli tarvitset portin aukaisua ota yhteyttä Pauli Ojaseen 050 5401 071. Portin avausmaksu on 20 €

Rakennusluvut Mauri Kymäläinen, 0400 776 093, Maasälväntie 16 H 44, 00710 Helsinki, mauri.kymalainen@cssb.fi

Lomakkeet ja ohjeet ovat yhdistyksen kotisivuilla

<http://siirtolapuutarhat.net/pakila/sivut/rakennustoimikunta.html>

Vesiasioissa Pauli Ojanen 050 5401 071

Sähköasioissa Niklas Koppatz 050 3601 698, niklas.koppatz@alumni.helsinki.fi